

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/410/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112210093
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112210093.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Zuzany Mališovej v právnej veci navrhovateľa: Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov - TreMil, IČO: 31 801 919, Miletičova ul. č. 29, Bratislava, proti odporcovi: C.. Y. V., O.. XX. XX. XXXX, V. Š. H.. Č.. XXXX/XX, V., o vydanie veci, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. apríla 2015, č. k. 8C/77/2012 - 121, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť vydať navrhovateľovi všetky originály dokumentov a všetky veci: Zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 11. 10. 1999, jej Dodatok č. 1 zo dňa 20. 01. 2008, Doklad o pridelení IČA zo dňa 20. 01. 2008, Doklady týkajúce sa registrácie spoločenstva, Výpis z registra spoločenstva, Doklady o prevedení finančných prostriedkov z bývalej domovej správy na spoločenstvo, Mandátnu zmluvu s Bytokompletom a dodatky k nej, zrušenie zmluvy s Bytokompletom, Zmluvu o bežnom účte uzatvorenú s Tatra bankou, a.s., Otvorenie termínovaného vkladu v Tatra banke, a.s., Podpisový vzor k disponovaniu s bežným účtom a termínovaným účtom, výpisy z účtu a termínovaného účtu vedeného v Tatra banke, a. s., účtovné doklady spoločenstva za roky 2000 - 2008, pozvánky na zhromaždenie spoločenstva, prezentačné listiny zo zhromaždenia spoločenstva, splnomocnenia predložené na zhromaždeniach spoločenstva, zápisnice zo zhromaždení spoločenstva, zápisy zo zasadnutí Rady spoločenstva, nájomné zmluvy na nebytové priestory a doklady k nim, nájomnú zmluvu uzatvorenú s Guiterrecords & servis, X. Ž., E. X, XXX XX V., IČO: 40653307 zo dňa 30. 12. 2008; nájomnú zmluvu uzatvorenú s C.. R. W., B. X, XXX XX V. zo dňa XX. XX. XXXX; Zmluvu o poistení bytového domu spoločenstva, Zmluvu o dodávke tepla a úžitkovej vody, elektrickej energie a plynu atď., revízne správy plynu, revízne správy elektriny, revízne správy hromozvodu, deratizácia, mandátnu zmluvu uzavretú so spoločnosťou VSD, s.r.o., odovzdávajúci a preberajúci protokol medzi Spoločenstvom a VSD, Doklad o vypracovaní auditu a doklad o jeho zaplatení, Doklady o stave pokladne vždy ku koncu roka, Objednávky k vykonaným prácam na bytovom dome, Doklady k výberovým konaniam, Vyúčtovanie fondu opráv, Plány činnosti na daný rok, Rozpočet na daný rok, Správy činnosti spoločenstva, Doklady k poisteniu domu, Doklady k vyplácaniu odmeny predsedovi, Korešpondenciu spoločenstva, veci nadobudnuté z prostriedkov spoločenstva - kľúče, stoličky, počítač, mobily, pečiatka, a ďalšie podľa dokladov účtovníctva a výpisov z banky, t.j. všetky doklady za roky 2000 - 2008, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 123, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 1, § 7c ods. 2, 4 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov a vecne dôvodnosťou podaného návrhu, keď mal vykonaným dokazovaním preukázané, že navrhovateľ ako právnická osoba založená podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, spravuje

spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu, nebytové priestory, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov s tým, že odporca ako štatutárny zástupca navrhovateľa zabezpečoval všetky úlohy, ktoré navrhovateľovi a jeho predsedovi ukladá zákon č. 182/1993 Z. z. a teda mal u seba a spravoval celú agendu navrhovateľa, pričom zhromaždenie navrhovateľa, ktoré sa konalo dňa 07.07.2011 si riadne zvolilo do funkcie nového predsedu navrhovateľa U. M. a odporca, ako bývalý predseda navrhovateľa bol priamo na zhromaždení dňa 07.07.2011 a následne dňa 06.09.2011 požiadaný o bezodkladné odovzdanie vecí a to novému predsedovi, ktoré však doteraz nevydal. Zamietnutie návrhu navrhovateľa na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne R. M., ktorá bola členkou rady navrhovateľa od založenia až do roku 2008, odôvodnil vecne nepotrebnosťou tejto svedeckej výpovede, na ustálenie skutkového stavu veci a odstránenie sporných zistení a poukázal na dôkaznú pasivitu odporcu v priebehu konania, ktorý nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci nedôvodnosť návrhu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a vecne úspechom navrhovateľa v konaní, ktorému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich v konaní neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že všetky doklady vydal súčasnému predsedovi a preto žiadal napadnutý rozsudok zmeniť (odvolací súd posúdil odvolanie odporcu podľa jeho obsahu v zmysle § 41 ods. 2 O. s. p.) a návrh navrhovateľa zamietnuť, nakoľko je nedôvodný, keďže žalovanú vec vydať nemôže vzhľadom na skutočnosť, že ju v držbe nemá. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, že svoju neúčast' na pojednávaní dňa 28. 04. 2015 neospravedlnil, keďže sa ospravedlnil a na kontrole dňa 27. 04. 2015 nemohol predpokladať, že jeho práceneschopnosť bude predĺžená.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti, nakoľko v konaní bolo jednoznačne preukázané, že odporca po ukončení výkonu svojej funkcie ním požadované doklady nevydal s tým, že odporca nedisponuje žiadnym dokladom preukazujúcim protokolárne odovzdanie príslušnej dokumentácie, ktorú od neho oprávnené požaduje. Uviedol, že odporca vo svojom odvolaní nepoukázal na žiadnu skutočnosť, ktorá by ho oprávňovala podať odvolanie v zmysle § 205 ods. 2 O. s. p. s tým, že jeho odvolanie nespĺňa ani základné požiadavky, ktoré odvolaniu voči rozsudku stanovuje Občiansky súdny poriadok.

Odporca sa k vyjadreniu navrhovateľa, ktoré mu bolo doručené dňa 02. 09. 2015, k ním podanému odvolaniu, nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom od 01. 06. 2014, túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., keďže pre nariadenie pojednávania neboli dané zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 214 ods. 1 O. s. p. (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. októbra 2015 podľa § 211 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p., pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci, ich právni zástupcovia, upovedomení zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, ktorým návrhu navrhovateľa vyhovel.

Podľa § 122 ods. 1 O. s. p., dokazovanie vykonáva súd na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Z ustanovenia § 125 O. s. p., vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Požiadavka, že v občianskom súdnom konaní musí súd vychádzať zo skutočného stavu veci je vyslovená tak v Ústave SR, ako i v jednotlivých ustanoveniach O. s. p. (§ 120 ods. 1 a 2, § 125, § 153 a pod.) a vyjadruje základnú zásadu občianskeho súdneho procesu, t. j. zásadu materiálnej pravdy. Pojem skutočný stav veci je totožný s pojmom objektívna realita, ktorá s prejednávanou vecou súvisí a tvorí predmet konania. Zásada materiálnej pravdy teda znamená to isté ako zásada objektívnej pravdy. Je totiž procesnou požiadavkou, aby poznatky súdu o skutočnostiach boli v súlade s objektívnou realitou, pričom pojem skutočný stav veci je totožný s výrazom rozhodné skutočnosti (§ 79 ods. 1, § 101 ods. 1 a § 157 ods. 2, § 133 O. s. p.). Pre poznávaciu činnosť súdu o skutočnostiach dôležitých pre rozhodnutie, teda i pre procesné dokazovanie sú vždy nutné tvrdenia o takých skutočnostiach. To vyplýva z toho, že sa v procese dokazuje súdu pravdivosť tvrdenia o takých skutočnostiach, o ktorých sa súd dozvedá z prednesov účastníkov, z vykonaného dokazovania ako i inými možnými spôsobmi, pričom zákon účastníkom ukladá povinnosť objasniť všetky potrebné skutočnosti a označiť k nim potrebné dôkazné prostriedky (ide o povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú). V prípade, ak žalovaný obranou uplatňuje nejaký nárok alebo námietky, ktoré činia žalobu žalobcu právne nedôvodnou, dostáva sa žalovaný do rovnakej pozície ako žalobca (*reus excipiendo fit actor*) a má povinnosť tvrdenia i dôkaznú a v tomto rozsahu i dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno totiž pojmovo môže zaťažovať iba toho, koho môže postihnúť nepriaznivý dôsledok za to, že určité rozhodné tvrdenie nebolo dokázané.

Aby súd mohol rozhodnúť o veci samej, musí najskôr zistiť skutkový stav, tento zistí predovšetkým prostredníctvom vykonávaných dôkazov (§ 153 ods. 1 O. s. p.) a následne cez ich hodnotenie podľa svojej úvahy, a to ako jednotlivo, tak aj v ich vzájomnej súvislosti (§ 132 O. s. p.). Hodnotením dôkazov sa rozumie myšlienková činnosť súdu, ktorou je vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota vážnosti (dôležitosti) a súd určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či o ne môže oprieť svoje skutkové zistenie, ktoré v konaní vyšlo najavo.

V ústavnoprávnej rovine platí, že právo na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru) obsahuje zásadu „rovnosti zbraní“ v civilnom procese, ktorá zahŕňa aj povinnosť znášať dôkazné bremeno, ktorá ťaží účastníka konania. Neprimeraná povinnosť znášať dôkazné bremeno môže zapríčiniť, že konanie ako celok nie je možné považovať za spravodlivé. Zákonná úprava dokazovania v civilnom procese spadá pod všeobecný princíp rovnosti účastníkov konania. Zásada rovnosti strán v procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje občianskoprávny súd. Požiadavka spravodlivého procesu v sebe obsahuje zásadu zaručujúcu pre každú stranu v procese mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane.

Rovnosť účastníkov v občianskom súdnom konaní bližšie charakterizuje § 18 O. s. p., v zmysle ktorého účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv. Táto zásada sa premieta aj v ďalších ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku, predovšetkým v ustanoveniach upravujúcich vedenie konania a priebeh dokazovania. V procese dokazovania (§ 120 O. s. p.) vo všeobecnosti platí, že účastník konania má povinnosť tvrdenia (bremeno tvrdenia) a dôkaznú povinnosť (dôkazné bremeno). Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva, ktoré dopadá na toho účastníka, v záujme ktorého je, aby určitá skutočnosť, rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná, teda aby ju súd uznal za pravdivú.

Významnú úlohu v procese hodnotenia dôkazov (§ 132 O. s. p.) zohráva vnútorné presvedčenie súdu. Toto presvedčenie nemá predstavovať svojvôľu a nezodpovednosť súdu, ale naopak, malo by sa vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však má svoje limity a jej kontrola sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v § 157 ods. 2 O. s. p, pričom z formulácie § 132 O. s. p. je možné vyvodiť, že súd je

povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napríklad prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec.

Všeobecný súd je pri hodnotení dôkazov viazaný tiež skutkovým stavom veci, a teda nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je totiž limitovaná tiež požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi.

V občianskom súdnom konaní súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O. s. p.). Rozhodnutiu súdu vo veci samej musí teda predchádzať činnosť súdu zameraná na spoľahlivé zistenie skutkového stavu - dokazovanie zodpovedajúce garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru, najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie".

Súd prvého stupňa dôsledne riadiaci sa vyššie uvedeným výkladom dospel k správne právnemu záveru, že odporca v konaní dôkazné bremeno neunesol, keď naopak navrhovateľ právne relevantným spôsobom dôvodnosť svojho návrhu preukázal, nakoľko povinnosťou odporcu v tomto konaní bolo preukázať ním tvrdenú skutočnosť, že nárok uplatnený navrhovateľom v konaní dôvodný nie je, keďže všetky doklady, ktoré navrhovateľ žiadal vydať v držbe už nemá z dôvodu, že ich navrhovateľovi odovzdal.

Odvolací súd považuje zároveň za nutné uviesť, že pokiaľ by malo byť tvrdenie odporcu pravdivé, bolo by v rozpore so zásadou formálnej logiky, aby sa navrhovateľ súdnou cestou domáhal vydania vecí, resp. dokladov, ktoré k svojej činnosti správcu bytového domu nevyhnutne potrebuje, ak by nimi reálne disponoval s tým, že odporca na preukázanie svojho tvrdenia nielen nepredložil, ale najmä ani nenavrhol žiadny dôkaz, ktorý by pravdivosť jeho argumentácie dokázal.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. , odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

S poukazom na citované ustanovenie a za stavu, keď súd prvého stupňa v danom prípade v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci samej zistil skutkový stav, vykonaním potrebných a účastníkmi navrhnutých dôkazov, a keď odporca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vysporiadal a následne takto riadne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil, tzn., že na správne zistený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce zákonné ustanovenia, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si právo na ich náhradu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.